

Ki volt Kovács Gábor?

— Az öngyilkos ügynök tragédiája. —

(Saját tudósítónktól.) Néhány nappal ezelőtt megírtuk, hogy *Somogyi Szilveszter* dr. főkapitány egy levelet kapott, amelyben *Kovács Gábor* nevű makói biztosítási ügynök bejelentette, hogy a Tiszába öli magát, mert Kecskeméten megsérült és azóta az egészsége nem állott helyre, betegen pedig nem akar a társadalom terhére lenni. Lelközöltünk annak idején Kovács levelét is, amelyből a különködő életunt tragédiáját megállapítani nem lehetett. Megírtuk azt is, hogy tényleg a Tiszapartján, a levélben jelzett helyen találtak egy kalapot és sétatálcát, meg egy irat csomót, amelyben Kovács Gábor névre kiállított igazolvány volt, meg egy levél, amelyet az öngyilkos írt *Szöke Antal* szegedi tanítóhoz, amelyben szintén bejelentette, hogy öngyilkos lesz.

A holttestet még máig sem találták meg, pedig napokig keresték a felső Tiszaparton; ennek dacára mégis valószínű, hogy Kovács tényleg végrehajtotta szándékát és a Tisza hullámaiban lelte halálát. Mivel az öngyilkos Kovács Gábor a főkapitányhoz írott levelében makói ügynöknek vallotta magát, a vizsgálat első sorban Makón indult meg Kovács kilétének megállapítása végett. Itt azonban, mint a makói rendőrség jelenti a szegedi rendőrségnek, *senki sem ismerte* Kovács Gábort, jól lehet, ha a Gizella-biztosító társaság ügynöke lett volna, nagy ismeretségének kellett volna lenni. Így aztán kiderült, hogy az ügynök nem makói, hanem *makói* (Trencsén megye) születésű és soha nem is járt Makón.

Ennek dacára a makói rendőrség egész élettörténetét megállapította a szerencsétlen embernek. Ez az élettörténet egy nagyon szomorú drámát takar, mert Kovács Gábor életénél fájdalmasabb és szívbemarkolóbb tragédiát alig ismerünk. Egy elesigázott, áthajszolt, letört és elzüllött egzisztenciát visselt jó darabig ez az ember, aki a művészet vakító, ekstázisa mellett kezdett karriert csinálni és a balsorsától üzve, majdnem koldusként halt bele a küzdelem között kapott sebei-be.

Kovács Gábor szegény szülők gyermeke volt. Apja, anyja korán elhalt és ő már öt éves korában árvaságra jutott, fent a tótok között, ahol az idegen embereknek még a nyelvét sem értette. Hogy a kis gyereket szülei halála után, ki gondozta, ki nevelte, ezt nem lehet megállapítani. Annyi tény, hogy az árva okos, eszes gyerek volt, nagyratörő tervei voltak és *színész akart mindennáron lenni*.

Tizenöt éves korában beállott *Bárodý* társulatához, aki a Felvidéken játszott és egy ideig a fiatal gyerek színlapokat hordott ki, a színészeknek cigarettáért, szivarért szalagált; szóval szolgai teendőket végzett. Később kardszoros lett az igazgató jóvoltából és évek hosszú során felküzdötte magát a senki fia *ügyes operett-színészé*. A nyughatatlan vérű fiatalembernek azonban a színpadon sem volt sokáig maradása. A babérból megélni nem tudott, kereskedelmi szelleme reálisabb foglalkozáshoz üzte, mely többet is jövedelmez, mint a színészkedés; egy napon eltűnt aztán a színpadról és senki sem tudott róla semmit.

Pár év múlva aztán ismét feltűnt isme-

rősei között. Ekkor már biztosítási ügynök volt és gépeladásokkal is foglalkozott. Azonban ekkor is panaszkodott ösmerőseinek. Azt mondta, hogy már belefáradt a sok küzdelembe, beteges, dolgozni nem tud, az ifjúkori nélkülölések szervezetét megtörték és keserves napokat él át.

Idén márciusban került Kecskemétre, ahol aztán a szerencsétlen ember elvesztette mindenét: egészségét, testi épségét, életkedvét. Üzleti dolga intézésében *egy kocsi elütötte* Kecskeméten. A kocsi kezei épen a derekán mentek keresztül úgy, hogy *gerinc-törést és májzúródást szenvedett*. Kovács sokáig feküdt súlyos bajával kórházban, de mikor kiszabadult, nem érezte magát egészségesnek. Testi és lelki fájdalmai nem szűntek meg és ezért a zaklatott életnél inkább a nyugalmas halált választotta.

A holtteste még most sem került elő, talán a Tisza fenekén talált pihenést.

Mit csinál most Pallós?

— Hir a bukott vasutkirályról. —

(Saját tudósítónktól.) Budapesten, a Lipót-köruton levő Klub-kávéházban minden reggel megjelenik egy magas termetű ur-ember. A szimpatikus arcú vendég kék szeméből derű ragyog elő, rövidre nyírott angol bajusza alatt mosolyra húzódnak ajkai, elegánsan öltözködik s kopaszodó fején gondosan ápolja ritkás haját. A vendégek jól ismerik a kék zakkos urat, a pincérek hajlonganak előtte s mindenfelől mosolyogva üdvözlők:

— Jó reggelt, *Pallós ur!*

— Na, milyen terveken dolgozik most *Pallós ur?*

Mert az csak természetes, hogy *Pallós Ignác*, ez az érdekes karriér, aki milliókkal dobálódzott, vasutakat, gyárakat épített, ezreknek adott kenyeret, volt mélyen lent és magasan fent, aki asztalánál az állami élet magas funkcionáriusait látta vendégül, autón járt és palotában lakott, aki zseniáltságával elkápráztatta az üzletembereket, nem nyugszik bele abba, hogy letaszították a passzivitásra és guzsba akarják kötni. Nem! *Pallós Ignác*, akire ép a napokban mérték a legsúlyosabb csapást, meg fogja mutatni, hogy az olyanfajta embereket, mint ő, nem lehet csak úgy egyszerűen beszüntetni. Pedig az emberek már halálosítéletet mondtak az elbukott vasutkirály felett és joggal teheték ezt. A *temesvár—varjasi* és a *mocsolúd—siófoki* vasutak, (amelyeket *Pallós Ignác* alapított —) kimondták, hogy egybeválnak és átmennek a Máv. kezelésébe. A Máv. az Investmenttől bérbe veszi a két vasutat s ezért 4.365.000 korona értékű *elsőbbségi kötvényt* állítanak ki, amelyet eladnak az Investmentnek. Ezzel szemben az angol vállalat, miután az üzleten *másfél millió koronát keres*, lemond követeléséről és az elsőbbségi részvényekről. A Máv. ötvenöt évig használja a vasutakat, amelyeknek jövedelmét a saját kielégítésére fordítja. Szóval a legegészségesebb érzékkel menti meg az állam, ami menthető volt és igazán az érdekeltek hálásak lehetnek az ilyen megoldás miatt.

A *Délmagyarország* tudósítója beszélt az elbukott vasutkirállyal, aki kijelentette, hogy a közgyűlési határozatot megelébezte. Hogy egyébként mik a tervei? Dolgozni akar, vasutat épít-e, vagy házat, ipari akciót kezd-e, vagy kereskedelmét, azt még nem tudja. Csak egy bizonyos. Dolgozni akar és azt szeretné, ha a *Pallós* név megint olyan jól csengene, mint évekkel ezelőtt, amikor egyetlen szavára ezren és ezren fogtak a munkához. Igazi amerikai gondolkodás jellemzi ezt az embert, — ezt el kell ismerni.

25 kanyaróbeteg egy napon!

(A szegedi járvány. — Tizennyolc osztályt bezártak. — Eddig nyolcszáz megbetegedés történt.)

(Saját tudósítónktól.) A kanyarójárvány még mindig nagy mértékben terjed Szegeden. Szombaton *huszonöt újabb kanyaró-megbetegedés történt*, bár a főorvosi hivatal most már radikálisabb intézkedéseket fogantatosított a veszedelem meggátlására és elfojtására. A kanyarójárvány hetekkel ezelőtt lépett föl Szegeden és a mai napig — a tiszti főorvos kijelentése szerint — *nyolcszáz megbetegedést okozott*, a betegek harmadrésze azonban már fölgyógyult. Még most is különösen elősegíti a járvány terjedését a szülők — a kevésbé intelligensebbek — nem-törődömsége és hanyagsága, amire nagyon jellemző egy legutóbb történt eset. Egy rókus asszony elküldte a fiát, aki lázas és törődött volt a rókus iskolába. Levelet adott a fiának, hogy azt adja át a tanítónőnek. A levélben arra kérte az asszony a tanítónőt, *vizsgálja meg a fiát, mi baja van*, mert a *gyerek odahaza betegségről panaszkodik*. A tanítónő rögtön megvizsgáltatta a gyereket ott az iskolában és kitűnt, hogy — *kanyarós*. Az eset következménye az lett, hogy *az egész osztályt be kellett záratni*.

Ilyen körülmények között nem igen lehet csodálkozni rajta, hogy például a mai napon *csak huszonöt kanyaró-megbetegedés történt*. Azért csak, mert amint a főorvos munkatársunknak ma délelőtt mondotta, *ez a szám annyit jelent, hogy a kanyaró immár, ha nem is szünőfélben van, de mindenesetre stagnál*.

— Hogy-hogy? — kérdeztük.

Mire *Faragó Ödön* dr. a következő megdöböntő adatokat tárta föl:

— Hát azért kérem, mert még egy héttel ezelőtt *egy nap alatt halvan kanyaró-megbetegedés történt*. A megbetegedések száma most már csak huszonötre csökkent azoknak az erélyes intézkedéseknek a következtében, amiket az iskolákban és a betegség egyéb fészkeiben életbe léptettünk. Minden diák, aki huszonnégy óráig elmaradt az iskolából és azután eljön az előadásra, orvosi bizonyítvánnyal tartozik igazolni, hogy teljesen egészséges. Eddig összesen nyolcszáz kanyaró-betegünk volt, ezeknek azonban több mint a harmadrésze fölgyógyult. Azt hiszem most már, hogy rájöttünk, hogy a szülők segítették elő leginkább a járvány terjedését és a szükséges intézkedéseket megtettük, sikerülni fog a megbetegedések számát tetemesen csökkenteni. Eddig összesen tizennyolc osztályt zártunk be a kanyarójárvány miatt és azt hiszem, hogy a jövő héten már nem kell bezárni egyet sem.

Ezeket mondotta a tiszti főorvos, aki tehát reméli, hogy a járvány továbbterjedését sikerül megakadályozni. Tekintve azonban, hogy hetek múltán a járvány föllépése óta egy nap alatt huszonöt megbetegedés történt, még mindig nem mondható, hogy a járvány csökkenőfélben van s épen ezért a leg-radikálisabb óvóintézkedésekre van szükség!

Orosz hang Berchtold expozéjáról.

Pétervárról jelentik: A *Novoje Vremja* Berchtold gróf expozéjáról a következőket írja: Az expozéból az osztrák és magyar-szerb viszonyoknak *egész sereg új nehézsége látható előre*. Ha az orosz diplo-